

Робінзон Крузо (дуже стислий переказ)

Данієль Дефо

Глави перша — друга

З раннього дитинства Робінзон Крузо більш за все любив море. Але батькам це не подобалось. Вони хотіли, щоб син займався судомою справою. І тоді він вирішив утекти з дому. Він з товаришем сів на корабель, що вирушав до Лондону.

У цій подорожі йому довелося побачити на власні очі, що таке справжній шторм на морі. Робінзон навіть сам допомагав матросам.

Товариш сказав, що йому краще повернутися додому. Але Робінзон не послухався цієї поради.

Глави третя — четверта

Одному шановному капітану дуже сподобався хлопець, і він узяв юнака на свій корабель. Він розмовляв з хлопцем та навчав його наукам. Однак незабаром капітан помер, і Робінзон уперше вийшов у море сам. На жаль, ця подорож виявилась невдалою і Робінзон потрапив у полон до піратів, де пробув більше двох років.

Разом із маленьким хлопчиком Ксурі він вирушив на рибну ловлю, але не повернувся. Втікачі висадилися на берег. Деякий час перебували вони у диких місцях, харчувалися тим, що могли дістати, поки їх не підібрав корабель, що прямував до Бразилії.

Глави п'ята — шоста

У Бразилії Робінзон прожив чотири роки і став успішним плантатором. Та одного разу вирішив здійснити подорож до Гвінеї по золотий пісок та слонячу кістку. Ця подорож закінчилася аварією біля невідомого острова.

Врятувався лише Робінзон Крузо. Зрозумівши це, він дістав з корабля найнеобхідніші речі і побудував собі житло: печеру, обнесену стінами.

На острові не було людей та відомих тварин. Птахів було багато, але вони теж були невідомі Робінзону.

Глави сьома — одинадцята

Робінзон дізнався, що на острові живуть дивні кози. Він став полювати на них. Для того щоби знати, скільки часу минуло і який місяць триває, Робінзон почав вести календар.

Також він записував у щоденник все, що з ним відбувалося, як погане, так і добре. Ці записи надали йому оптимізму.

Робінзону довелося пережити землетрус, тяжку хворобу. Але він був живий, а отже, не втрачав надії.

Досліджуючи острів, Робінзон дізнався, що інша частина багатіша на тварин та птахів, але не став переселятися зі свого місця. Втім, крім печери на березі, він

збудував собі дачу у лісі.

Глави дванадцята — чотирнадцята

Робінзон знайшов зерно і почав вирощувати ячмінь та рис. Незабаром в нього з'явилися цілі плантації. Згодом він навчився випікати хліб, робити з глини посуд, шити одяг зі шкіри вбитих тварин.

Він укріпив своє житло. Тепер можна було почуватися спокійно у довгі періоди сильних дощів.

У нього були собака та кішки, яких він забрав з корабля, та папуга, якого він навчив розмовляти.

Глава п'ятнадцята — сімнадцята

Кілька разів Робінзон намагався побудувати човен, щоб дістатися материка, який він бачив з іншого берега острова. Однак довелося задовольнитися маленьким човником, на якому він обстежувати береги острова.

У одній з цих подорожей він мало не загинув, потрапивши у пирій.

Через кілька років Робінзону вдалося приручити кіз — тепер він завжди мав своє молоко та м'ясо.

Глави вісімнадцята — двадцята

Минуло більше двадцяти років. Досліджуючи свій острів, Робінзон дізнався, що на ньому бувають людожери, які влаштовують гучні трапези, залишаючи багато людських кісток та залишків м'яса. Це стурбувало його і змусило ще більше укріпити своє житло. Навколо печери тепер виріс цілий ліс. А само житло було оточене подвійними стінами.

Якось Робінзон помітив у морі корабель, що зазнав аварії. Він чекав, що хоч хтось врятується і дістанеться до острова. Але цього не відбулося.

Глава двадцять перша — двадцять четверта

Дикуни з'явилися знову. Вони привезли з собою кілька полонених, котрих збиралися з'їсти. Робінзон врятував одного з них і залишив його у себе. Він дав йому ім'я П'ятниця і навчив дикуна мові пі деяким навичкам. Вони дуже прив'язалися один до одного. Тепер у Робінзона був відданий друг та помічник.

Вони побудували човен і приготувалися до відплиття. Але його довелося відкласти, бо знову з'явилися дикуни з полоненими, серед яких були іспанець та батько П'ятниці. Робінзон врятував полонених і допоміг їм відновити сили. Іспанець повідомив, що він — з корабля, який зазнав аварії. Він спитав у Робінзона дозволу, щоб його товариші теж оселилися на острові і допомагали у господарстві. Робінзон Крузо погодився.

Глава двадцять п'ята — двадцять сьома

Одного разу до берега прибув корабель з англійцями. Це були розбійники. Вони підняли бунт на кораблі і взяли у полон капітана з помічником. Робінзон з товаришами визволили полонених. Вони розповіли Робінзону, що двоє негідників підбили усю команду на розбійні вчинки. Робінзон та його товариші допомогли капітану та його друзям одержати перемогу над злочинцями.

Та на кораблі залишалося ще двадцять шість осіб, замішаних у бунті. Друзі вирішили потрапити на корабель. Але спочатку треба було переконати або перемогти

піратів. За допомогою Робінзона та його друзів капітан умовив матросів здатися.

Глава двадцять восьма

З тих членів команди, які щиро покаялися, склали нову команду. Інші були переможені. Нарешті Робінзон вирушив додому.

Після повернення він довго розповідав сестрам про свої пригоди. Рідні дуже раділи поверненню Робінзона Крузо, якого усі вже вважали загинлим.

Коментар

У романі Д. Дефо зображено, як людина завдяки розуму, самовідданій праці, мужності, наполегливості, оптимізму спромоглася вижити в найтяжчих умовах. І не лише вижити, але й не втратити людяності, оптимізму, винахідливості, жаги до життя. Та, мабуть, саме ці якості і допомогли головному герою нарешті повернутися додому.

Та твір цікавий не лише описаннями незвичайних пригод героя, який після корабельної аварії опинився на безлюдному острові і прожив там 28 років. Тут ми бачимо екзотику далеких країн, знайомимось із непересічним характером Робінзона Крузо, вчимося з гідністю виходити з найрізноманітніших ситуацій.